

de paagældende Fonds, uagtet det ikke kan lades ude af Betragtning, at i alt Fald Sorø Akademi herved vil lide et Tab i de aarlige Indtægter, som nødvendiggør stor Forsigtighed med Dispositioner over Akademiets Midler til Formaal, hvis Fremme ikke kan anses at henhøre til dets nærmeste Opgaver, er man, efter at Konfistorium for Kommunitetets Vedkommende har sluttet sig til Rvæstors Forslag, tilbøjelig til at tage dette i det hele til Følge saaledes, at Prioritetsrenten for de nævnte Fonds fra 11te Juni Termin 1897, denne indbefattet, altsaa allerede den fra 11te December Termin 1896 løbende Prioritetsrente, nedsættes fra 4 pCt. til $3\frac{3}{4}$ pCt. om Aaret, ikke blot for ny Udlaan, men tillige for næsten samtlige allerede givne Udlaan. Heraf vil følge betydelige Nedsættelser i de for Sorø Akademi og Kommunitet i Finanslovsforslaget for 1897—98 paaregnede Renter af Kapitalformuen, nemlig henholdsvis med 21,000 Kroner og 14,000 Kroner, idet der for disse Fonds er anbragt i Prioritetsobligationer henholdsvis ca. 8,400,000 Kroner og ca. 5,600,000 Kroner.

§ Universitetskvæsturen bestyres foruden de nævnte to Fonds tillige den Universitetets Legater tilhørende Formue, denne sidste under Konfistoriums Overbestyrelse. Om nu end Konfistorium ikke ligefrem vilde blive indskrænket i sin Handfrihed ved en Nedsættelse af Prioritetsrenten for Kommunitet, maatte det dog antages, at en saadan vilde virke til en lignende Nedsættelse ogsaa for de under Universitetets Legatformue indbefattede Prioritetsobligationer, der andrage et Beløb af over 3 Millioner Kroner. Det er saaledes let forklarligt, at saavel Rvæstor som Konfistorium under Henhyn hertil stærkt have fremhævet det betænkelige, der kan være ved en Rentenedsættelse for Kommunitet, saa længe denne endnu kun kan opfattes som særdeles hensigtsmæssig, men ikke som afgjort nødvendig, og at derfor Spørgsmaalet om, saafremt der nu tages Bestemmelse om en Rentenedsættelse for Kommunitet, da at søge bevilget et Tilskud fra dette til Universitetets Legatkasse, bestemt til at dække en lignende Nedgang i dennes Prioritetsrente, er bragt paa Bane af Rvæstor med Konfistoriums indtrængende Tilslutning. Selv om det nu maa fastholdes, at Legatmidler i Almindelighed paa samme Maade som andre Kapitaler maa være underkastede den Nedgang i Renten, som Tidsforholdene føre med sig, synes det her ikke uden Grund at være fremhævet, at der bestaar en særlig Forbindelse mellem Universitetets Legatkasse og Kommunitet. I det nemlig Lovgivningsmagten betydeligt har udstrakt Understøttelserne fra dette med den Virkning, at Udgangen til Universitetet i vidt Omfang er aabnet for studerende fra hele Samfundet, er denne for vore Forhold ejendommelige Stræben egentlig ikke ny, men allerede i Løbet af Aarhundreder fremkommen i de til Universitetet skænkede Legater i mange Tilfælde med Navne paa betydelige Mænd, for hvilke den nu af Lovgivningsmagten udsørte Tanke i hine Tider har dæmret. Nærmere maa det endog siges, at Bevillingerne under Kommunitet, for saa vidt de angaa viderekomne studerende og dermed Universitetets Opvækst af unge Videnskabsmænd, i Universitetets Legater have et uundværligt Supplement. Altsaa ikke fordi det er Legatmidler, om hvis Nedgang i Indtægt der her er Tale, men fordi Kommunitetets eget Formaal vil lide under Rentenedgang for Universitetets Legater, maa Ministeriet ønske at erholde bevilget et Tilskud fra Kommunitet til Universitetets Legatkasse, bestemt til at sætte de inden den 1ste Oktober 1896 i denne optagne Legater, hvis Formaal staa i nær Sammenhæng med Kommunitetets, og som forholdsvis mest følelig vilde hemmes i deres Virksomhed ved en Formindskelse i de aarlige Indtægter, i Stand til i alt Fald indtil videre at virke i samme Omfang som hidtil, uanset en Bestemmelse af Konfistorium om Nedsættelse af Prioritetsrenten fra 4 pCt. til $3\frac{3}{4}$ pCt. om Aaret. Om den nærmere Anvendelse af et Tilskud med det saaledes bestemt begrænsede Formaal maatte det da overlades Konfistorium at tage Bestemmelse, dog med Ministeriets Approbation.

Naar der dernæst bliver Spørgsmaal om, til hvilket Beløb et saadant Tilskud bør ansættes, maa dette ud fra den Forudsætning, at Nedsættelse af Prioritetsrenten til $3\frac{3}{4}$ pCt. om Aaret finder Sted for samtlige Universitetets Legater, for hvilke Tilskuddet er bestemt, ansættes til 5,000 Kroner om Aaret, dog saaledes, at dette Beløb under ingen Omstændigheder maa overskrides, og for det Tilfælde, at et saadant aarligt Tilskud fra Kommunitet til Universitetets Legater af den forommeldte Bestaafenhed maatte blive bevilget, har Konfistorium ogsaa, om end ikke uden Betænkelighed, erklæret sig villigt til den nævnte Rentenedsættelse for Legat-